

Regjeringen, kunde de ældre Arbejdere, næsten ned til 30 Aar, ikke komme med i den, fordi de vare saa høit oppe i Aarene, at der vilde fordres et saa stort Tilskud, at det vilde være umuligt for de Ubemidlede at faae Andel i en saadan Alderdomsforsørgelse og det, den tilhøder. Det er derfor min Mening, at naar det fra Regjeringens Side anses som et nødvendigt og nyttigt Statsformaal at faae gennemført en Alderdomsforsørgelsesanstalt for Ubemidlede, saa maa Ministeriet ogsaa være gennemtrængt af Ønsket om at faae en Plan lagt, hvorefter den nuværende og den i en Aarrække tilkommende gamle Arbejdsklasse kan finde Støtte, og det er netop særlig den Klasse i vort Samfund, jeg har mit Ønske og mit Blif henvendt paa, om de ikke gennem denne Indretning kunde faae en Alderdomsstøtte, som vil blive taalelig baade for Stat og Kommune, ja, en saa forsvindende Byrde for Statskassen, at det Intet har at betyde imod en almindelig Alderdomsforsørgelse. Vi kjende Allesammen, hvor megen Nød og Videlse de gamle Arbejdere paa Landet — og det er vist ogsaa Tilfældet i Byen — døie i deres smaa Hjem i lang Tid, inden de give Slip paa dem og gaa ind under det tvungne Fattigvæsen. Og naar vi kjende til, hvorledes en saadan gammel Familie, som bliver ved at slide og slæbe, indtil deres Kræfter næsten ere opslidte, sparer og lider Nød for at slaa sig igjennem, da forstaa vi ogsaa, hvor glad en saadan gammel Familie mangen Gang vilde være ved at faae et lille Tilskud af en saadan Klasse, f. Ex. fra 20—50 indtil 100 Kr. efter deres Trang og Ubehjælpelighed. Vi vilde gjøre denne Klasse i Samfundet en uendelig stor Tjeneste, hvis vi kunde række dem en saadan hjælpende Haand, og dette vilde vist ikke være uoverkommeligt for Kommunerne, der virkelig vilde faae en Vættelse i deres tvungne Fattigvæsen, foruden at det vilde være til Glæde baade for Ydere og Nydere, for dem, som skulde tage imod det, og for dem, som skulde give det. Det er særlig det Sidste, jeg har villet fremhæve, thi det er egentlig Hovedformaalet for min Deltagelse baade nu i Fremsettelsen af dette Forslag og af de forskjellige Forslag, der have været fremsatte i en Aarrække af samme eller lignende Indhold. Det er netop det, jeg tænker derved, og derfor haaber jeg ogsaa, at den høitærede Minister vil betænke sig endda to Gange, inden han negter Tilskud af Statskassen til dette. Men jeg vil tillige sige, at dersom det kan vinde almindelig Tilslutning, at det skal være Kassernes væsentligste Formaal, ville de 25 Ore dog maasse blive et knapt Tilskud fra Statskassen. Det

er muligt, at vi ville komme til at gaa op til 50 Ore, inden man kan sige, at de gamle Fattige kunne faae en taalelig Alderdom uden at tvinges ind i det tvungne offentlige Fattigvæsen, hvor baade deres borgerlige Ret og personlige Frihed bliver dem betagen, efter at de have levet tarveligt og trangt deres hele Liv igjennem. Derfor vil jeg sige, at det er muligt, at de 25 Ore ville blive et knapt Tilskud fra Statskassen. Men jeg haaber ogsaa, at naar det Formaal kan ventes gennemført, man da, om man end ikke kan fikke de Gamle en tryk og ret taalelig Alderdom, saa dog kan støtte dem saaledes, at de kunne se med noget større Tilfredshed end paa det trange Fortidsliv fremad imod en Alderdom, som dog ikke er aldeles nedværdigende og ydmygende for dem. Det er for at anbefale denne Tanke til det høie Thing og Ministeriet, at jeg har forlangt Ordet, og jeg vil haabe og ønske, at vi inden lang Tid kunne glæde mange gamle fattige Familier, som nu leve under Nød og Savn, fordi de ikke ville ind under det tvungne Fattigvæsen, hvor de tabe baade den personlige Frihed og deres borgerlige Rettigheder.

B. Solm: Naar jeg er gaaet med som Medforslagsstiller af dette Forslag, er det væsentligt, fordi det er fremkommet fra det Udvalg, som i sin Tid blev nedsat angaaende det af mig indbragte Forslag om Estergivelse af Hjælp af det Offentlige udenfor det almindelige Fattigvæsen. Udvalget mente bedre at kunne afhjælpe det, som § 2 i dette Lovforslag omhandler — nemlig Nøden, som fremkaldes ved Arbejdsløshed — ved det Forslag om Hjælpekasser, som her foreligger, end ved at vedtage § 2 i det Lovforslag, jeg havde indbragt. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Henning Jensen), som talte saa varmt for, at man skulde stræbe efter at komme ind paa at støtte dem, som blive nødlidende paa Grund af Arbejdsløshed. Det er væsentlig af den Grund, jeg er gaaet med til Forslaget, fordi jeg tror, at der gennem denne Hjælpekasse dog i det Mindste foreløbig vil blive rakt dem en hjælpende Haand. Der er blevet gjort gjældende fra Ministerens Side og fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch), som har været Medlem af det Udvalg, der har behandlet disse to Forslag — og det forekommer mig særlig stærkt, stærkere maasse end nogenstunde tidligere, navnlig fra Regjeringens Side — at Statskassen ikke kan indlade sig paa at yde noget Tilskud til saadanne Kasser. Det kan ikke gaa an, mente den ærede Minister. Jeg vil tillade mig at spørge: Hvorfor kan